

Indre Missions andagter
NETANDAGTEN.DK

70 300 150

Nye andagter hver dag

FÅ APPEN 'ORD TIL EFTERTANKE' GRATIS

Hvem er Gud? Find temaartikler
om Gud på: **jesusnet.dk/gud**

SJÆLESORGLINJEN

HAR DU BRUG FOR
AT SNAKKE MED NOGEN?

HVER MANDAG AFTEN
KL. 19.00 - 22.00

82 271 333

Et ord med på vejen

Udgivet af Kirkelig Forening for den Indre Mission i Danmark.

ISSN 0901-2362 - 126. årgang

Ekspedition: Tlf. 82 27 13 37, email: ar@imh.dk

Redaktion: Morten Stubkjær Klausen, email: msk@imt.dk

Ansvarshavende redaktør: Asbjørn Asmussen,

tlf. 82 27 13 54, e-mail: aa@imt.dk

Hjemmeside: jesusnet.dk/etord.

Layout: Birgitte Bohsen

Foto: Ben-Haman © Gemini

Lidelsen kom med det onde

Da Gud skabte verden, var der ingen lidelse i den. Da mennesket ved syndefaldet valgte Gud fra, kom alt muligt ondt ind i verden: ukærlighed, sygdom, død, katastrofer osv. Og derfor kom lidelsen ind i verden.

Bibelen siger, at lidelse er en del af dette liv, også for den, der tror på ham. At tro på Gud er ikke at komme i permanent beskyttelsesrum. Men Gud lover to vidunderlige ting over for alle, som tror på ham. Det ene løfte er, at efter døden skal den troende opstå til evigt liv i en verden, hvor der absolut ingen lidelse er.

Det andet løfte er, at i dette liv vil Gud være med i lidelsen. Nogle gange fjerner han den. Andre gange giver han trøst og styrke til at leve med den. Bibelen viser os, at vi gerne må råbe vores smerte og vrede og fortvivlelse til Gud. Han bliver hverken vred eller flygter.

At en troende lider, betyder slet ikke, at Gud har forladt ham. Tværtimod kan nogle opleve at komme endnu tættere på Gud, når lidelsen viser dem, at de slet ikke kan klare sig alene.

Sprint Aagaard Korsholm

ET ORD MED PÅ VEJEN

MARTS 2026

Gud er med i det svære

Ejler Nørager Andersen har en særlig gave til at bede for andres helbredelse. Men hans egen hustru har haft kronisk hovedpine i snart 13 år uden at blive helbredt ▶

► Ejler Nørager Andersen fra Sønderjylland har bedt for mange syge og lidende. Han blev klar over, at han havde fået en særlig gave til at bede for andres helbredelse, da han blev spurgt om at bede for en kvinde, som havde en kræftknode.

Det gjorde indtryk

»Jeg bad konkret for, at hun måtte blive rask, og vi bad Gud tage kræftknuden væk. Aftenen efter ringede jeg til hendes mand for at høre, hvordan operationen var gået. Han sagde: 'Du kan lige få hende selv'. Jeg var meget overrasket over, at hun allerede var hjemme fra sygehuset. Men lægerne havde sagt, at der ingen kræft var mere. Hun var helbredt.«

Han er frimenighedspræst og sjælesørger – det vil sige en, der lytter og giver råd og trøst til et andet menneske, når sjælen er tynget. Han har flere gange oplevet, at bøn helbreder.

»Jeg kan huske en aften, hvor jeg var ude og bede for en ung kvinde, som led voldsomt af hovedpine. Gud greb bare ind. Det er ikke så længe siden, jeg mødte hende igen og spurgte, hvordan det gik: 'Jeg har ikke haft hovedpine siden,'

sagde hun.«

Kvinden gav dog udtryk for, at det kun var noget ekstra: »'Det, der var det rigtig store den aften, det var Guds nærvær.' Det gjorde virkelig indtryk på mig,« siger Ejler.

Bliver rask engang

Men ikke alle bliver raske, selvom man beder om det. Hans egen kone, Anette, ligger syg på 13. år. I juni 2013 faldt hun og pådrog sig en alvorlig hjernerystelse, som gør, at hun i dag er førtidspensionist. Hun bliver hurtigt træt, har kronisk hovedpine og får mange migræneanfald, som påvirker hende meget. Det er smertefuldt for dem begge og sætter store begrænsninger i hverdagen.

Parret håber på og beder stadig om, at Anette må blive fri for smerter, og mange andre har bedt om helbredelse, men Gud har ikke gjort Anette rask.

»Endnu,« tilføjer Ejler, for han tror fuldt og fast på, at hans hustru gennem 37 år bliver helbredt. Om det bliver i denne verden eller først engang i Himlen, ved han ikke.

»Men vi ved, at der kommer en dag, hvor vi skal se Jesus, og så er det slut med al sygdom og død,« siger han.

Anettes lange sygdomstid uden helbredelse tager ikke modet fra ham i forhold til at bede for syge. Alligevel erkender han, at han nogle dage har svært ved at bede for, at Anette må blive rask.

»Jeg ved ikke, om det er forkert at sige, men nogle dage kan jeg bare ikke bede om det. Om det er for ikke at blive skuffet eller hvad, det ved jeg ikke. Så jeg har en aftale med Gud, der lyder: 'Gud, du må lade nogen holde ud med at bede for det, for jeg magter det ikke.' Og det ved jeg, der er. Egentlig er det også bare så befriende at kunne sige: 'Gud, nu er jeg nødt til at lægge det fra mig. Hvis du en dag gør Anette rask, er jeg jublende lykkelig over det. Hvis hun skal bære det resten af livet, bærer vi det sammen med dig'.«

Anette og Ejler nyder også livet – med gode venner, kirke, familie, hjem og fritidsinteresser. Trods sorgen over de mange begrænsninger, som Anettes sygdom medfører, oplever parret en dyb fred, som troen på Jesus giver dem.

»Vi behøver ikke bekymre os om alt det, vi skal, for vi skal ikke så meget. Vi er nødt til at prioritere, og det er faktisk godt at lære begrænsningen i sit liv. Ja, vi ville selvfølgelig gerne have været sygdommen og begrænsningerne foruden. Men Guds nærvær ville vi ikke være foruden.«

»Når nogen siger til mig: 'Det kan da ikke være Guds mening, at Anette skal have det sådan her', bliver jeg bare nødt til at spørge: 'Hvis mening er det så?' Jeg tror ikke, det er tilfældigt. Men jeg er holdt op med at lede efter mening. For den tror jeg ikke, jeg finder.«

Bøn om helbredelse er ingen garanti for, at det sker. Anette lider stadig af voldsom hovedpine, og der er mennesker, som aldrig bliver raske, selvom der bliver bedt om det. Men Ejler fremhæver en anden side af lidelsen:

»Guds nærvær. Kunne Gud have givet os sit nærvær uden lidelse og smerte? Ja, det kunne han måske godt. Jeg ved det ikke. Men Gud er Gud – og det er fantastisk at få lov til at vide. Gud er Gud – og så er vi fri for at være det!«

Karin Borup Ravnborg
Artiklen er et uddrag fra magasinet Tro & Mission
Redigeret af Morten Stubkjær Klausen